

REDACTIA

Arad, Deák Ferenc-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro Ungaria:
pe un an . . . 20 cor.
pe 1/2 an . . . 10 „
pe 1/4 an . . . 5 „
pe o lună . . . 2 „

Nr-ii de Duminecă pe an 4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Manuscrisuri nu se înapoiază.

ADMINI

Arad, Deák F.

INSER

de un șir g:
dată 14 ba
12 bani; a
de fiecare

Atât abon
inserțiunii
înalt

Telefon pen

Scrisori nef

TRIBUNA POPORULUI

NEMESIS.

(S.) Nimic nu rămâne nerăsplătit în lumea aceasta, — căci eternul Stăpân, care hotărăște mersul lucrurilor din lume, priveghiază asupra desfășurării lor. Mâna lui nevăzută isbește și zdrobește păcatul, ce se înalță și înalță virtutea gonită.

Cu surle și tobe se pusese să dea alarmă oamenilor îngrășați în iubirea de sine, contra așezămintelor noastre bisericești și școlare, contra persoanelor luminate și încovoiate sub greul muncii cinstite pentru neam, școală și biserică.

Și părea, un moment, că șgomotele asurzitoare ale reprezentanților banditismului ziaristic și terorismului absolutistic în cercul autorității usurpate de unii din ceata de gonitori, va zgudui, va zdrobi pe cei ce nu reclamă, nu clientela vor să-și creeze, — ci contra parvenitismului au ridicat steagul și într-o frumoasă zi l-au dus la biruință...

Părea că s'a întunecat cerul asupra dreptilor, căci fulgerele răilor nu încetau, ba chiar trăsnete adus-au, din partea celor ce cu bucurie ar vedea pierind neamul și biserică noastră.

Ear în aceasta situațiune, ce le-a rămas dreptilor?

Ce arme aveau, ca să lupte contra insinuărilor perfide, contra denunțării mișelești, contra calomniei ordinare, contra atacurilor celor mai nemenești contra caracterului și cinstei omenești?

Răbdarea creștinească, — și credința în dreapta răsplată, care mai curând sau mai târziu trebuie să vină, dacă nu dela oameni: dela Dumnezeu, le-a fost scutul.

Și eată că s'a împlinit vremea!

Toată lumea românească știe, că în ziarele unguerești din Arad și în urmă și într-o seamă de gazete din Budapesta, se pornise o campanie contra institutului pedagogic ortodox român din Arad.

Ținta formală a atacurilor a fost C. Sa părintele director R. Ciorogariu, — ear pentru a putea lovi în Ciorogariu, nu-i supăra pe fii perduți ai bisericii noastre dacă dărimă chiar și institutul, la a căruia cârmă e pus C. Sa.

Imbrăcând în mantaua presei maghiare infernalele lor atacuri, ei au provocat intervenirea ministrului cultelor, — care delegă pe dl Dr. Jancsó Benedek, să vină la Arad, să viziteze institutul pedagogic român, unde se cultivă »tradarea de patrie« și de unde sunt gonite »genii« pseudo călugărești, — etc...

Conștiința datoriei împlinite și a muncii săvârșite pentru binele și înălțarea școlii, a fost haina cu care Directorul s'a prezentat în fața delegatului ministerial.

Și sosise ziua dreptății!

Delegatul ministerial își exprimă cea mai profundă mulțumire de cele constatate, și deplina sa satisfacție pentru înaltul nivel al școlii.

A venit dar, un om străin de țară și de neamul nostru, să salveze nimbul institutului pe care căutau să-l pângărească niște fii perduți, — a venit Dr. Jancsó Benedek, să dea satisfacție lui Ciorogariu!

Dar dacă institutul e salvat și R. Ciorogariu primește o satisfacție atât de strălucită de sus, — haid, că nu e încă pierdută partia!

Și hienele își fac ravagiile în jos: Trebuie compromis, nimic în popor!

Calomniile și ofensele cele mai ordinare prind a apărea în fițiuca din Timișoara; și în numele și în interesul

»moralei publice«, cu »bună credință«, se debitează infamii ne mai pomenite și cum altele n'au mai văzut tiparul în lumea aceasta, la nici un neam.

Și fițiuca, al cărei nume nu e demn de a se spune la locul acesta — se răspândește în numeroase exemplare, în popor, otrăvindu-i inima cea fără prihană, cu minciuni și grozăvenii, puse în contul oamenilor de bine.

Dar eată, că ș'aici s'a apropiat ceasul dreptății!

Criminalul răsvrător, ignobilul salariat a fost condamnat de Tribunalul din Timișoara la temniță și amendă. Și încă nu s'a sfârșit...! Vinovatul își va lua plata pentru toate ale sale fără-delegi!

Ear cei ce scut și scaun i-au fost aceluși vagabond, — eată că răsplata încep să și-o primească după vrednicie:

Intorsu-și-au fața dinspre densii aceia, a căror încredere, cu sila, prin terorism, n'au mai putut-o ținea; căci »Nemesa« neîndurătoare este, cu cei ce nu s'au dovedit vrednici de-a sta acolo, unde ajunseseră...

Acționarii »Timișanei« și-au făcut datoria!

Dreptate s'a făcut!

Haita pierde terenul; și cu lumina ce se face asupra operei sale de distrugere, veni-va, cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia adevărului în credința obștei.

Regele a plecat. Majestatea Sa Regele a plecat din Budapesta, unde nu se va reîntoarce numai peste 1 lună și jumătate. Înainte de plecare — scriu ziarele din Budapesta — ministrul președinte Széll Kálmán a fost primit în audiență, care a durat mai mult de 1 oră. Se șvonește că Széll Kálmán speră anume concesiuni dela Suveran, pentru

a putea realiza pretensiunile... dar din faptul că semioficioasele nu înregistrează măcar audiența, se conclud, că guvernul n'a obținut acest concesiuni. După semne deci, ministrul președinte va privi și pe mai departe cu resemnare acțiunea opoziției, aștându-i sfârșitul.

Se pot însă ușor ghici sentimentele Suveranului cu care a părăsi deasă-dată Budapesta.

Din Dietă.

— Ședința din 20 Martie. —

Azi s'au făcut explicații reciproce cu privire la incidentul de ieri cu criticarea catalogului, care ori cum, îl genera pe părinții patriei atât pe cei ai guvernului cât și pe acei ai opoziției.

Înainte ordinea de zi Barta Ödön a adus în discuție chestiunea didacticii universitare. A cerut să nu închidă porțile universității dinaintea a vre-o câte sute de tineri lipsiți de mijloace. W. Sics a răspuns că 1026 de studenți au fost iertați de plățile didactice și numai celor slabi, 428 la număr nu li s'a acordat favorul. Roagă Dieta să nu se expună și pentru cei slabi.

În discuțiunea proiectelor militare au luat parte doi oratori: Szluha István și Uray Imre.

La ședința ministrul de finanțe Lukács László a răspuns la interelații: la alui Rátkay László și Nessi Pál.

Partidul independentist a cerut luarea la cunoștință a răspunsurilor, tare nominală.

Dup'aceia ministrul de finanțe Lukács a prezentat 2 proiecte de lege despre cauțiunea funcționarilor.

Ședința s'a terminat la 3 oră.

Cronica săptămânei.

— 8/21 Martie.

— Așa-i rostul lumii! Până n'af ajuns p'o treaptă mai înaltă, nimeni nu te ia în seamă... Dar dacă pronia și-a pus de gând să-ți dea răsplată pentru hărnicia ta, pentru dorul tău de muncă, chiar cei cari mult te-au ignorat — cu voia! — vin să-ți exprime cât de mult țin la tine. Cel care nici odată n'a rîvnit la onoruri, azi e distins din toate părțile.

Abia a ajuns I. P. S. Sa Ignatie — episcop ales, și uite! sinodul episcopesc s'a și grăbit să-l facă — archimandrit! Numai una ni-se pare cam ciudat: pe când o parte din tabera minorității îl distinge ridicându-l la demnitate bisericească la care n'a rîvnit, o altă parte îl distinge prin — ura ei.

Toți credincioșii de bine au dus nădejde, că prin alegerea I. P. S. Saie de episcop al Aradului, va înceta cearta și ura dintre frați. Se vede însă că aceștia i-au crezut prea bun pe cei cari totdeauna au fost în contra păcii. Ziarul șovinist »Egyetértés« continuă cu atacurile îndreptate în contra bisericii române ortodoxe, dând publicitate expectațiilor când unuși »ro-

mân adevărat«, când unuși »otodox adevărat«. Câte vorbe, atâtea neadevăruri.

Tabăra candidatului căzut pare a nu se împăca cu rezolvarea potrivită ținută și aflată de sinodul electoral. Svircoliască-se numai, așa vor fi svircolirile de moarte...

Partidul archimandritului Hamza trage de moarte. După căderea șefului, urmează căderea adicțiilor și prietinelor săi. Așa »cel mai bun prietin al archimandritului Hamsea, individul, cu care nici un om cinstit n'a mai voit să stea de vorbă« — cum îl numește »Független Magyarországn« pe calaboratorul »Controlei« prin amintirea numelui căruia nu voi să dejosesc nivoul Croniceii noastre, — Martia trecută a fost osîndit pentru vătămăre de onoare și calumnie la 3 luni închisoare și 100 cor. amendă în bani. Tribunalul i-a dat părintelui Ciorogariu satisfacția meritată; a dat dovezi că onoarea nimeni n'o poțî ataca nepedepsit, că justiția maghiară își dă satisfacție chiar de-af fi român, — dacă n'o cer altfel interesele ideii de stat maghiar! De ajungi însă în colizie cu această utopie: justiția nu mai e justiție...

Am răsfoit cu băgare de seamă foile noastre românești, să ved în c

chip vor lua notiță despre osîndirea »prietinelui archimandritului Hamsea« și ce să vezi? Gazetele noastre cari illo tempore scriseseră coloane întregi despre absolvarea lui în alt proces — absolvare dictată de interesele ideii de stat maghiar, — nici cu un cuvânt nu pomenesc despre osînda asta... O singură foaie săptămânală raportează despre acest proces anunțând celor vre-o 3—4 cititori ai săi că »costoșul mănăstirii din Hodoș-Bodrog« a fost — absolvat!

Brava, domnule Muntean!

Osânda de Marti n'a fost singura lovitură ce a primit-o partidul archimandritului Hamsea. Miercuri a primit o lovitură tot atât de dureroasă, — cu privilegiul adunării generale a institutului »Timișana«. Cel mai puternic stâlpi ai partidului au căzut... [Prota Putici, Baș Pavelea nu mai fac parte din direcțiunea institutului din Timișoara care sub conducerea lor era pe cale să dea cu desăvârșire de mal...

Și iarăși ceva semnificativ! Presa română nici despre această cădere n'a luat nici o notiță... Nu i vorba, dacă ar fi voit să ia act despre toate eșecurile ce s'au petrecut în partidul starețului dela Bodrog

în vremea din urmă, ar fi trebuit să consacre un număr special.

Dar cine știe de nu vor face... unde aproprie doară și alegerile sinodale, Götterhalt și trez de mândrit și în south not

Mâne se vor ținea anume în țării noastre alegerile de deputați și între abie Hamsiștii firește fac cele mai somat acțări. Mișcă frunză și iarbă, umbel fel comă preoți și învățători, notari și arende... H Cu un cuvânt fac tot ce li-e cu putință ca majoritatea să fie a — noastră... dat

Dacă n'am fi ajuns la majoritate prietel cumintenia și hărnicia noastră, am fi ajuns la ea prin prostia și incapacitatea lor... Dar așa departe n'am ajuns încă. Avem noi doară bărbați destoinici destui, — și numărul lor crește din zi în zi, — cari ar reuși chiar și față de cumintenia și hărnicia lor...

Nu pot să închei cronica fără să nu amintesc de o nouă foaie ce are să apară la Cluj. »Răvașul« are să fie numele ei. D'ocamdată numai atâtea știm.

Când vom ști mai multe, vor ști și cititorii.

IMITRIE A. STURDZA.

II.

Activitatea politică.

(După date dela Academia Română).

(Urmare și fino).

La 16 Februarie 1880 dl Dim. Sturdza demisionază din minister, fiind numit de la Berlin în afacerea rescumpărării or ferate, împreună cu C. Dobija și dl Kalinderu, în virtutea art. 7 din legea 26 Ianuarie 1880.

Negocierile la Berlin sunt conduse cu energie și adunarea acțiunilor primește convenționa rescumpărării.

Reintors în țară, dl Dim. Sturdza ia din nou ministerul finanțelor, la 11 Aprilie 1881, în cabinetul prezidat de Dumitru Brătianu (al 16-lea), sub care, la 14 Martie 1881, se votează în unanimitate legea prin care România se înalță la Regat iar Domnitorul ia titlul de Rege.

Când după timpuri pline de greutate începe pentru țară o perioadă de noi și vii speranțe, dl Dim. Sturdza, ca ministru de finanțe, semnează, la 10 Maiu 1881, documentul amintitor al ceremoniei încoronării primului Rege al țării.

La 8 Iunie 1881 remaniându-se ministru și formându-se al 17-lea minister, dl Dim. Sturdza demisionază, iar la deschiderea sesiunii Corpurilor legiuitoare a ales vice-președinte al Senatului. O nouă remaniere are loc la 1 August 1882 și dl Dim. Sturdza intră în minister pentru prima dată ca titular la departamentul afacerilor străine, pe care-l păstrează până la 1 Februarie 1885.

Pe când era ministru al afacerilor străine, și intruște la Londra conferința convocată în scop de a institui o comisiune mixtă pentru partea Dunărei dintre Brăila Porțile-de-Fer. Dl Dim. Sturdza comunică în Cameră, la 30 Ianuarie 1883, că guvernul este ferm decis să susțină drepturile și interesele țării în chestia Dunărei, la 12 Maiu trimite lui Ioan Ghica, care prezenta țara la Londra, o notă cu instrucțiuni precise ca răspuns la hotărârile conferinței. În urma acestei note reprezentantul României se retrage din congres și dl Dim. Sturdza comunică guvernului englez că nu recunoaște și nu se crede obligat de niște hotărâri luate fără participarea țării și în contra ei și că refuză să ratifice tratatul Puterilor pentru instituirea comisiunii mixte.

Demisionând colonelul Dabija la August 1884, dl Dim. Sturdza ia interimul

ministerului de lucrări publice, fiind în același timp președinte al consiliului *ad-interim* dela 9 Iulie până la 10 August 1883, dela 22 August până la 18 Septembrie 1883 și dela 6—31 August 1884.

La 2 Februarie 1885 G. Ghița demisionând din minister, dl Dim. Sturdza trece dela ministerul afacerilor străine la acel de culte și instrucțiune publică, iar dela 19 Iulie până la 20 August 1885 și președinte al consiliului și ministru de interne *ad-interim*.

Pe când era ministru al cultelor Patriarhul ecumenic recunoaște autocefalia bisericăi ortodoxe române.

La 1 Martie 1888, în urma unei remanieri, dl Dim. Sturdza trece dela ministerul instrucțiunii publice la cel de finanțe.

La 23 Martie 1888 dl Dim. Sturdza demisionază dimpreună cu întreg cabinetul prezidat de Ioan Brătianu.

În opoziție, dl Dim. Sturdza nu încetează un moment de a pune toate cunoștințele sale, întreaga sa putere de muncă, în serviciul neamului românesc.

La 22 Iunie 1892, după moartea lui Dumitru Brătianu, dl Dim. Sturdza este ales președinte al comitetului executiv al partidului național-liberal, după propunerea dlui Eugen Stătescu, iar la 8 Noembrie același an, congresul partidului național-liberal, întrunit la Iași, îl proclamă de șef al partidului.

La 3 Octombrie 1896, M. S. Regele chiamă la guvern partidul național-liberal și însărcinează pe dl Dim. Sturdza cu compunerea celui de al 24-lea minister.

Întâiul minister Sturdza se retrage la 21 Noembrie 1896 iar la 1 Aprilie 1897 dl Dim. Sturdza este însărcinat din nou cu formarea guvernului; acest minister durează până la 10 Aprilie 1899.

Statul român intrând în mari greutăți financiare și partidul conservator, încercat timp de doi ani în diferite formațiuni arătându-se insuficient de a face față situației din ce în ce mai îngrijitoare, dl D. Sturdza este chemat de M. S. Regele și însărcinat cu formarea celui de al 29-lea minister al domniei Sale, minister care a avut priceperea și norocul de a mântui țara din cea mai teribilă încercare prin care a trecut Statul român înainte și după războiul neațărnărel.

Opera mântuitoare săvârșită dela Februarie 1901 și până astăzi prea recentă și îndesăjuns de recunoscută, pentru a mai insista asupra ei.

Politica de naționalități activă.

Sub acest titlu „Hazánk” dela 18 Martie st. n. serie următorul prim articol:

Din partea dinspre răsărit a țării vine vestea, că Români părăsesc pasivitatea și de-acum încolo vor să inaugureze o politică naționalistă activă față de maghiarime. Nu știm ce este fapt din știrea aceasta, pentru-că am auzit-o mai de multe ori și totdeauna ori s'a zădărnicit intențiunea, dar nu e imposibil, ca acum să fie serios lucrul și în fine călcăiul-achilleic al politicii naționale maghiare să fie curățit de rane. Pentru-că prin conducere înțeleaptă și prin înțelegere reciprocă intențiunea aceasta servește interesele patriei noastre și promovarea ei este de dorit.

Renunțarea la pasivitate în primul rând ar însemna, că ar trimite deputați de naționalitate română în Dieta maghiară, cari — fie că ar rămânea în sinul partidului guvernamental fie că s'ar alătura la opoziție — necondiționat pot fi salutați ca câștig față de deputații de până-aci, cari s'au reprezentat cel mult pe sine ori pe acele societăți de acți, cu acelor binevoitori sprijin au reușit să se aleagă. Pentru-că de când neputemnumaț aduce aminte, nu știm să-și fi deschis gura deputatul din Ioland ori din Selagiu ori deputatul vre-unui alt cerc, pentru interesele de acolo și nevoile fraților de naționalitate străină nici când nu le-au desvilit în fața țării. Dacă acum în locul domnilor din fruntea băncilor, cei-ce stau în fruntea poporului, ori ești din mijlocul poporului ajung în Dietă, fără îndoială de mai mult folos vor fi aceștia țării cât și cercurilor veduvite, a căror nici limba măcar n'o înțelege domnul din Budapesta, pe care îl aleg unanim vre-o câți-va cari poartă tundra neagră până ce opincarul ori cel cu suman nici nu s'apropie de urnă. Resultatul acestei stări de lucru este apoi decăderea și ruina materială, pentru-că nevoile ținutului nimeni nu le cunoaște și în primul rând nu le cunoaște deputatul cercului respectiv. Vină deci în locul acestora om din ținutul acela și să vorbească, să le cunoaștem păsurile și dacă cu frumosul se poate ajuta desigur se va și da ajutorul de lipsă.

Noi nu ne temem de afirmarea

naționalităților, între marginile legilor țării, ba chiar din contra, ținem de lipsă colaborarea naționalităților. Într'un stat existența fiecărei naționalități care îl locuiește este legitimă și atât dezvoltarea sa culturală cât și aspirațiunile sale individuale le socotim de pretensiuni drepte. A dezvoltat-o aceasta și baronul Iosif Eötvös în opera sa „Ideile dominante ale veacului XIX” și ne aducem aminte că numai din partea domnilor din Ardeal s'a născut reacție în contra acestei părți din opera sa. Eötvös a respins învingător atacul de prea mare precauție, în lucrarea sa „Răspuns lui Kemény Gábor” și rezultatul vederilor sale a fost legea de naționalități din 1868. Legea aceasta însă a rămas așa zicând numai pe hârtie și aceasta își are motivele sale, de ce.

După transacție adecă au venit în număr frumos deputați naționalități în Dietă: vestitul Miletici, Stratimirovici al Sârbilor mai târziu Politul lor, Românii, Slovaci încă au trimis în număr frumos deputați naționaliști dar cu aceștia tot așa de puțin ne-am putut înțelege ca și cu Mileticii ești. Acești domni naționaliști s'au așezat pe punctul de vedere de înainte de 1848 așa, că în parte au pretins pe seama lor în măsură mai mare dispozițiile egale încreptării în fața legii ce a precedat stările de naționalități ca de ex. Sârbii voivodat ce în 1858 le-a fost promis din partea Vienei dar în 1850 nu le-a fost dat; Românii o Daco-România până la Dunăre, dimpreună cu Bucureștii; Slovaci comunicație liberă cu Moseva și posibila alipire la Boemia-Moravia; cu un cuvânt, admirabil voiau să despartă sârmana Ungarie în teritorii naționale independente, la a căror granițe ar fi tolerat și o oareși care maghiarime. Aceste pretensiuni dând ocaziune la disensiuni tot mai acute, guvernele maghiare au recurs la forță, imensele procese de presă abia aveau sfârșit, un număr de agitatori au ajuns în pușcărie, au căzut apoi și spriginul din străinătate deore-ce interesele lor proprii numai pe noi se pot răzima și astfel, neputând susta față de noi naționalitățile și noi nefind atacați din dos, au sistat lupta urmărind o politică de răbdare (kibőjtölés). Aceasta însă denotă un nedesăvârșit mod de gândire și nu poate fi dus până

Grâul fermecat.

Poveste. —

Un morar foarte bogat, un murindu-i nevasta, ea o fetiță, pe care o chema Mare-tatăl ei o iubea mult, Peste toate cale mult. — În vecinătatea lor, vedușă săracă, care încă avea o fată, la aceasta însă avea trei ochi. Nici una din zile, vedușă înșelă pe excelent, sigurarului la ea și îi zise:

„scuță draga mami, dacă tatăl tău va de nevastă, atunci nimic nu-ți-ar — te-ași îngriji ca o mamă adevătată. Cu peptine de aur, și-ași netezi pălă, fața și-ași spăla-o cu lapte, ear în loc de apă, ai bea tot vin. Copila mea te-ar apăra de muște, când ai dormi, ear când te-ai deștepta, te-ar desmierda și-ți-ar face foc”.

Fetița, întorcându-se acasă, atâta stărui pe lângă tatăl ei, până ce acesta luă în căsătorie pe vecină-sa.

Floricea îi merse bine, vre-o câte-va zile — dar, cu încetul, pe încetul și pe nesimțite, noua mamă se arătă, ea o vitregă în toată puterea cuvântului. O sfădea în fie-care zi, și pe urmă o bătea chiar. Nici a se plânge nu îndrăznea biata copilă, căci atunci i-ar fi mers și mai rău. Ba o puse să spele, chiar și rufele soru-si, trebuia să le frece, până ce-i săngerau degetele.

În sfârșit, era silită săraca fată, a merge cu vitele la pășune, ear ca în câmp să nu o prindă uritul, trebuia să ducă furca cu ea și să toarcă un caiet până seara.

Era, sormana fată, nemângăiată — s'ar fi plăns și n'avea cui — singura ei alinare, îi erau lacrimile. Într-o zi cum sta singură, singură în câmp și plângea, se pomeni cu un taur foarte frumos, care cu o voce plină de jale o întrebă:

„Pentru-ce ești atât de măhnită și de ce plângi atât de amar scumpă copilă?”

„Cum n'ași plânge; dacă până de seară sunt silită a toarce caietul ăsta — ba din contra, n'am ce căuta la mașterămea care...”

Plânsul îi curmă graiul și nu-și putu vărsa tot ce avea pe inimă. Plin de compătimire, zise atunci taurul:

„Dă-mi numai caietul incoaci, căci îți voi ajuta eu!”

„Bine”, răspuse Florica și îi dete caietul. Taurul începu apoi a roade din el — văzând asta copilă, se spăria și începu a se boci.

„Fii pe pace copilă mea!” îi zise taurul. „Culcă-te mai bine și odihnește-ți nițel trupul, până ce-ți voi isprăvi lucru!”

Când se deșteptă fata, fusul era încărcat cu un tort de minune. Cu toate că mașteră-sa, îi dădea caiere tot mai mari, Florica nu se speria, căci nădăjduia că

până seara trebuie să gate. Lucrul ăsta însă, era mașteră-si bătător la ochi, și de aceea, trimise pe fata cu trei ochi, s'o pândescă și apoi seara să-și spuie cele văzute.

Florica însă, încă știu să-și ajute. La început era foarte harnică și cânta atât de dulce, încât „trei ochi”, adormi lângă ea. Cât ce adormi „trei ochi”, taurul să și apropie de Florica — și înainte de ce s'ar fi trezit „trei ochi”, caietul fu isprăvit.

Seara, acasă, nu putu să facă „trei ochi”, mame-si alta, decât că florica a fost foarte harnică.

Odată însă, când fetița fu însoțită earăși de „trei ochi”, la câmp — chemă pe taurul într'ajutor, înainte de a adormi pe soru-sa, de tot. Fiind „trei ochi”, cu un ochi încă deșteaptă, văzuse totul — acum deci avea ce spune acasă. Mașteră sta să crape de mânie. Sfădi pe biata fată, ba îi mai cără și câț-va pumni, ear pe taur își puse în gând a-l prăpădi. Cu ochii plini de lacrimi și într'un suflet fugi până în câmp și istorisi taurului cele auzite.

„Acum e gata cu mine!” zise taurul „ai grije însă ca după moartea mea, să-mi iai cornul cel drept”.

În ziua următoare, pe când Florica era earăși cu vitele în câmp, văzu deodată, cum taurul ei alerga în toate părțile, ear

între coarne avea un bizgaon, care nu-și da pace: era mașteră care ca vrăjitoare s'a prefăcut într'un bizgaon și cânta acum să-l prăpădească. Taurul se înfură și alcargă tocmai spre o prăpastie, în care se prăbuși. Florica văzu cu spaimă, cum peribinefacătorul ei — se scobori deci în prăpastie, unde își află prietenul mort și cu cornul drept frânt. Fiind tocmai spre inserate, și trebuind să se întoarcă spre casă, îl sărută de căte-va ori, luă cornul cu ea și plecă. De aci încolo se începu pentru ea, earăși ocară, cătaia și lucru mult și greu, pe când „trei ochi”, cât era ziuica de mare, nu lucra nimic, ei se tot gătea și mergea la petreceri.

Florica însă, pe lângă toate acestea o întrecea în frumusețe. Drăcoica de mașteră, nemiștiind ce să înceapă cu ea, se hotări a o perde într'o pădure — o duse dar, departe — departe, într'o pădure mare și deasă. Aci, Fiindu-i Floricea seta, o trimise mașteră-sa la un izvor să bea, ear ea până atunci se prefăcu într'un gândac și se urcă pe o ramură, de unde voia să vadă, cum Florica o va căuta și pe urmă cum se va pierde prin pădure. Reintorcându-se fetița dela izvor, nu văzu nici urmă de mașteră; înspăimântată începu să alerge incoaci și încolo.

Era tocmai spre inserate, ear drumul cătră casă nu-l știa. De-odată își aduse

acolo, cum anume prin anul șesezece își stoarse Ungaria constituție dela Austria, deoarece ce la noi și azi funcționează regulat legislațiunea, încasarea contribuției se întâmplă în formă legală, parlamentul concede asentarea de recruți și astfel naționalităților nu le rămâne nici un fel de arme, cu cari să-și poată valora postulatele.

De aceea, repetăm, cea mai corectă procedură ar fi dacă naționalitățile, eșind din pasivitate, ar ajunge în cursul viu al vieții publice. Noi, în special față de România, avem o nobila mențiune și în nex cu aceasta o problemă a noastră este îngrijirea justelor interese ale românimeii. În întreaga Europa, între națiunile slavice și germane singură cea maghiară și română stau. Aceste două națiuni ar trebui să se razime una pe alta și, punând umăr la umăr, să lupte contra dușmanului comun. Știm noi foarte bine de ce nu i-se iartă acestor două națiuni să o înțeleagă una pe cealaltă, dar dacă aflăm odată punctele comune de coatingere, n'ar fi greu să înceapă o corectă politică balcanică întru concordarea intereselor economice și ale vieții publice ale ambelor țări.

Li vedem deci foarte bucuroși în parlamentul maghiar pe deputații naționalităților, pentru că asta înseamnă consolidarea ideii de stat maghiar. O știu dinșii foarte bine că în parlament nu-și pot valora limba lor națională, dar vezi bine clasa inteligentă a tuturor naționalităților — cu excepțiunea Sașilor — vorbește curat limba maghiară, deoarece ce în partea covârșitoare în școlile medii de stat își câștigă și educația, și pe calea propriei convingeri știu despre mulți din dînșii, că și simt ungurește, cu deosebire membrii inteligenței române. După coatingerea politică urmează și cea socială, și reciproca înțelegere s'ar alege numai spre a dușmanilor nostri daună sigură, din ceea-ce noi numai profita putem.

Din străinătate.

Boala principilor germani. S'a constatat că prințul Eitel Friederich, fiul împăratului Wilhelm, s'a infectat de pojar la o intrunire a studenților Universității din Bonn.

aminte de vorbele taurului — scoase cornul din sân și-l invită prin mână. Atunci, ca prin minune, venică o mulțime de boi și cu cât învârtea, mai mult cornul în mână, cu atât veneau mai mulți boi așa încât toată pădura era albă de ei, ear pe urmă veni un taur frumos cu coarnele de aur și alb, alb ca zăpada. Acesta se apropie de Florica, apoi începu a da din cap, sverli din picioare, pe urmă alergă spre locul unde era maștera ascunsă. Ea însă se prefăcu din gândac, un urs și voi să se repeadă asupra taurului. O luptă crincenă, se născu între ei. Ursul fu spintecat cu coarnele de aur, și trebui să moară între durerile cele mai grozave, dar și taurul dădu de rău, căci în luptă își înfrânse cornul drept. Atunci se duse la Florica și se culca la picioarele ei — și par' că îi cerea un ajutor. Ce-i plesni fetiței în minte, ce nu — destul că scoase cornul ce-l purta la ea și-l puse taurului, în locul celui rupt și ce să vezi — taurul se prefăcu într'un crai, ear ceialalți boi, în miniștri și supuși. Craiul lua pe Florica de mână, o duse în țeara lui, unde făcură un ospet mare — mare. Și trăiră împreună multă, multă vreme în pace și în fericire, până la cele mai adânci bătrânețe — și poate și astăzi trăiesc, dacă n'or fi murit.

Traducere de: E. P.

Un student, care avea o soră bolnavă de pojar, și-a pus mantana în garderobă alături de aceea a prințului Eitel.

Prințul Eitel s'a îmbolnăvit și dela el s'a îmbolnăvit și fratele său, prințul moștenitor al Germaniei.

Mai mulți studenți sunt de asemenea bolnavi de această boală.

Crisa ministerială în Bulgaria.

Crisa ministerială bulgară, provocată de demisiunea ministrului de război, general Papricof, trece printr'o stare foarte acută.

Președintele consiliului dl Danef, dorind să ia interimatul ministrului de război, a fost refuzat categoric de principele Ferdinand.

Dl Danef, se zice, că va prezenta demisiunea întregului cabinet.

Generalul Papricof și-a dat demisiunea din cauza unor neînțelegeri cu pregătirile de război.

Dl Papricof e hotărât a se pune în capul mișcării macedonenilor și a produce în Turcia turburări așa de grave, încât intervenirea armatei bulgare să fie indispensabilă.

Principele Ferdinand, în cas când actualul cabinet se va reface, va aduce la guvern ministri, pe partizanii politicii agresive.

Moneda de nikel. Budgetul francez actualmente discutat, prevede crearea unei monede de nikel. La emisiunea a 16 milioane monede de valoare nominală de 25 centime, tesaurul public va realiza un câștig de 3.160.000 franci.

S'au făcut mai multe obiecțiuni în contra acestor monede noi, principala a fost confuziunea posibilă a piesei de argint a 1 franc. Pentru a înlătura această confuziune, comisiunea budgetului în acord cu guvernul a decis ca:

1. Piesa de 25 centime de nikel cântărește 7 grame pe când cea de 1 franc în argint cântărește numai 5.

2. Gravura piesei de nikel va fi simplă cu o emblemă caracteristică cât mai mult diferită cu aceea care figurează pe piesele de un franc. Valoarea monedei va fi indicată cu cifre cât se poate de mari.

Greutatea nikelului întrebuițat pentru o primă emisiune de 16 milioane monede va fi de 112000 kgr. socotind kgr. a 350 fr. costul nikelului se va ridica la 393 000; costul fabricațiunii se va ridica la 340.000 fr. și în fine bătaia va costa 100.000 fr.

Întreaga emisiune va costa 840.000 fr. valoarea nominală a monedelor fiind de 4 milioane beneficiul operațiunii pentru tesaur va fi după cum am spus mai sus de 3.160.000 fr.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 22 Martie n. 1903.

Ministrul Brătianu se însoară. Cetim în ziarul maghiar: Fica lui Astor a milionarului renumit din America, de vre-o câte va săptămâni împreună cu fratele ei se bucură de ospitalitatea moștenitorului de tron din — București. În iarnă a umblat mai de multe ori prin București frumoasa milionară. Aceasta se aduce în combinație cu măritișul ei. Cel ales după cum se spune ar fi ministrul Brătianu, care e cunoscut în București ca și cuceritor de dame iresistibile. D-șoara Astor are zestre abstrăgând moștenirea, 40 milioane franci. Pentru aceste apoi d-șoara Astor va deveni soția unui bărbat frumos, politic distins și bărbat din o veche familie nobilă. Ionel Brătianu, este adevărat fiul lui Ioan Brătianu a distinsului bărbat de stat. — Statua tatălui său, care e pe piața cea mai frumoasă a Bucureștilor, va fi desvâlită la primăvară.

Nu lucrați Dumineca. În comuna Poiana situată în departare egală de Alba Iulia și Zlatna patru italieni lucrători în baia de peatră de lângă drumul ferat a făcut în Dumineca din 2/15 Martie a. c. o gaură în stâna de peatră pe care voiau a o sfârși.

Luni dimineața voină a pune cartușele de dinamit în gaură care era prea strimțată păsând unul din lucrători prea tare cu un de fer, cartușul a explodat omorându-l pe toți patru mutilându-i în mod oribil. Pe unul l-a lăsat turcă de un stan de mărime în mărimea unei case, care s'a lăsat pe el. Celui care afunda cartușul

l-a pătruns parul de fer prin gura și l-a eșit prin ceafă cu o putere așa de mare, că la o departare însemnată a intrat în pământ încât nu s'a mai aflat.

Pe ceialalți doi l'a mutilat oribil sfărâmandu-i în zec de bucăți. Oamenii țin cu capul, că nefericirea provine din nespectarea sfintei Dumineci.

Alegător — conștient? Barabás Béla deputatul Oradei-marî sigur nici n'a visat, că l' candidaază, în scaunul de vice-comite din Oradea mare. La alegerea de vice-comite s'a întâmplat faptul. Țăranul din Cărkomb F. Toth Ferencz s'a însinuat la votisare în sala de votare a comitatului.

— Cu cine votezi? — îl întrebară.

— Cu Barabás Béla, — zise după ce s'a gândit o vreme.

Vre-o câte-va minute a durat ilaritatea generală. S'a aflat apoi că F. Toth Ferencz totuși nu cu Barabás Béla a votat. S'a și cores.

— Votez cu Frater Barnabás.

Principesa Luisa și regele Saxoniei. Manifestul regelui George al Saxoniei a făcut un efect dureros asupra curții din Toscana, în special asupra bătrânului mare principe, care după sincera întoarcere a ficei sale, a crezut că a pus p'o cale mai liniștită într'agă afacerea. Noua lovitură, ce i-au dat în Drezda principesei Luisa, confirmă aceea convingere a cercurilor inițiate, că regele George are o neîmpăcată ură față de nora sa. Aceste cercuri afirmă că principesa Luisa ar fi meritat cruțare după despărțirea de Giron, și încă cu atât mai vârtos, deoarece ce pe bună cale nici n'a știut ce a făcut. E neadeverată știrea că principesa va răspunde cu declarație la manifestul regelui George: cel din cercul dînsel se nisuesc a o feri de ori-ce pas neprecugetat, de altfel s'a vorbește că principesa n'ar avea nici știre de manifestul regelui saxon. — Din Genf se anunță că principesa Luisa ar fi primit o adresă subscrisă de trei sute femei saxone, cari își exprimă cea mai profundă simpatie și zic că întreagă Saxonia dorește deplina rehabilitare a principesei și regretă că regele a supt din nou rana ce era în proces de cicatrizare.

Gimnaziști căsătoriți. Liberalul ministru de culte al României Spiru Haret, ear dă ansă să se vorbească mult de el. Cea mai nouă dispozițiune a lui adevărat poate da țerei speranță că în vre-o câți-va ani în băncile gimnaziului vor vedea toți studenți căsătoriți și octavanii ca și părinți sigur vor avea incomparabil mai mari favoruri decât colegii lor din Europa, fiind în poziția că slăbiciunea în matematică și o scuze cu care-carl relații familiare. De altfel istoria e următoarea: Un tiner de 19 ani cu numele Elias Petresco, s'a cununat cu tinăra sa mireasă după toată ceremonia. Petresco însă e elevul liceului Caroli și direcțiunea școlii a făcut arătare ministrului de culte Haret, rugându-l să exchidă pe elev din școală. Ministrul Haret a decis însă altfel. A dispus adică direcțiunea să nu se atingă de student, pentru-că să te căsătorești nu e immoralitate și nu există lege sau regulament școlar, care ar declara de pdecat aceia că cineva merge la altar cu idealul căsătoriei. Intre studenții români a produs mare însușire această ordinațiune și mamele cu fete speraază din nou.

Demonstrație navală. Ziarul „Tagblatt“ din Viena anunță că, în ultimele zile ale lui Martie, divizia escadrei austro-ungare, compusă din trei incruciătoare cuirasate „Habsburg“, „Viena“ și „Budapesta“ și din torpilorul „Marguet“, va pleca în Mediterana orientală sub comanda comandantului Leopold Kreissler de Maisdorf și va vizita cu această ocazie porturile Pireu și Smirna, precum și câte-va porturi din arhipelagul grec și din Asia mică.

Această sedere la apele streine va ține 3 luni și în acest timp flota torpilozelor va continua exercițiile sale pe coasta Dalmației.

La cercurile oficiale se spune că această escadră nu tinde la nici o demonstrație politică, ci na mai să favorizeze interesele

Toți știu, că sămânțele de napl de nutreț, ale lui Mauthner sămânțele împreunate dau roadele mai bogate, că sămânțele de verdețuri ale lui Mauthner produc zarzavaturile mai bune și că din sămânțele de flori ale lui Mauthner cresc florile cele mai frumoase. — Cu un cuvânt: Sămânțele lui Mauthner sunt cele mai bune, deosebit cel mai mare și prețurile nimitor de ieftine.

Căzut din balon. Oblath Antal un aeronaut din Triest, s'a ridicat Joi cu balonul său. Nainte de a se ridica a luat coșul jos și a voit să se ridice ținându-se numai de o fune care era întărită de un trapez, aplicat la balon. După ce balonul s'a umplut, Oblath a ținut publicului o vorbire care s'a terminat cu cuvintele: „la revedere!“ În momentul următor balonul s'a urcat și Oblath voia să se prinză de fune, care atârna din trapez. Dar nu l'a succes să prindă trapezul cu ambele mâni prinzând trapezul cu o mână, acesta s'a întors și nu l' putea apuca și cu ceialaltă. Peste o câte-va minute s'a perdut puterile și cu un țipet groznic a căzut din înălțime între cei prezenți s'a escat un panic grozav. Au alergat repede la locul unde a căzut Oblath. L'au găsit sângerând de nume roase rane. Medicii chemați la grabă au constatat sdruccinare de creier și răni. Starea lui e foarte gravă.

TEATRU.

Erî seara s'a reprezentat opereta „Böregér“.

Astăzi piesa admirabilă cât și reprezentarea ei desigur merita un public mai numeros.

Debutul d-șoarei Nagy Etelka nu trada pe încestoarea care întâia oară pășește pe scenă. Înfașigare simpatică, o voce nu tocmai plină dar dulce, mișcare elegantă pe scenă — sunt calități promițtoare unei cariere artistice, pe care le-am aflat la d-șoara Nagy.

Le-am aflat, cu toate că au fost mult eclipseate de arta doamnei Zilahy care și aseară a secerat admirația publicului.

De seară se va reprezenta opereta „Bob herczeg“ a opt a oară.

ULTIME ȘTIRI.

Mari demonstrații în Budapesta

Ieri a fost aniversarea morții lui Kossuth. Trebuia deci să fie scandal. Și a fost așa fel încât i se va duce vestea.

Demonstrațiile au început dimineață și au ținut până noaptea târziu. Studenții universitari au pretins arborarea steagului negru pe edificiul universității, mal în urme-vre-o câțiva au adus două drapele și s'a gurl le-au arborat. De aci grupul de studenți au plecat spre celelalte edificii de învățământ în tot locul procedând astfel.

După amiază la 4 ore mulțimea de demonstrații care era deja la vre-o 10.000 de oameni, a luat o atitudine atât de amenințătoare încât poliția a somat pe matade să se împrăștie.

O ploaie de cărbuni de peatră cu eași își umpluseră demonstrații bușunarele fu la această răspunsul.

Poliția a dat atunci primul atac. Într'astea au sosit la fața locului deputații: Lukács Gyula, Nesi Pál, Vissontai Soma, Pap Zoltán și Vássonvi Vilmos. Demonstrații i-au primit cu frenesie și au atacat din nou poliția.

Cărbunii și cock-ul sburau asupra poliției așa, încât a fost silită să se retragă pe uliști laterale. Mai mulți poliști au fost grav răniți. Strada era plină de sânge neagră de cărbuni adroșiți.

În lupta aceasta 6 poliști au suferit răni grave; patru inși au trebuit cu trăsura transportați.

Seara la 7 oare demonstrații au conjurat teatrul „Magyar Színház“ unde se reprezenta cunoscuta piesă „Gotterhalte“. Reprezentația a fost un șir întreg de manifestații. Gotterhalte a fost huiduit și între acte publicul a cântat „Kossuth nota“.

După terminarea reprezentației tumultul a luat-o pe calea Erzébet, între abierături și larmă oribilă. Poliția i-a somat acum energetic să se împrăștie căci altfel comandă atac.

„Jos poliția! Miserabili! Tálhart! Hoji!“ a răsunat atunci mil de voci.

Poliția apoi i-a luat în galop și a dat 11 acaltur. Oficerul de poliție Orszay încă a ajuns sub copitele cailor. Deputatul Reich Aladár a suferit la cap contuziune gravă; Pichler Győző a fost rănit la braț de sabia unui polișt, deputatul Bakonyi a fost dripit. Bakonyi însă s'a recules de jos, și a lovit pe un polișt cu băta în cap încât acesta a căzut leșinat.

La acest atac s'a întâmplat 32 de răni. Patru inși sunt mortal răniți.

Pe la vre-o 12 oare din noapte au început ostilitățile.

Ministrul președinte Széll la vre-o 11 ore a sosit cu trăsura la poliție, unde în porsoană a cerut detalii despre scandal.

Red. respons. Ioan Russu Șiriant
Editor Aurel Popovici-Barcianu.

PRIMA SOCIETATE DE CREDIT FUNCJAR ROMÂN DIN BUCUREȘTI.

BILANȚUL SEMESTRULUI II. 1902.

ACTIV		Efecte		Număr		PASIV		Efecte		Număr	
		Lei	B.	Lei	B.			Lei	B.	Lei	B.
Emisiune . . .	Imprumuturi realizate dela înființarea societății (1 Iulie 1873) până astăzi, însă: 7% 64,210.200— 5% 294,783.500— 4% 34,005.500—	392999200				Seris. funciare .	Valoarea scrisurilor funciare în circulațiune, însă: 5% 237,614.120— 4% 30,524.920—	268139040			
Datoria proprietarilor	Capitalul neamortizat datorit de proprietarii asupra împrumuturilor, însă: 5% 237,988.378.30 4% 30,558.644.61			268547022	91	Stingerea impr.	Scris. func. primite ca amort. anticipate, perimate și plătite din cele eșite la sorți, însă: 7% 64,210.200— 5% 57,169.380— 4% 3,480.580—	124860160			
Palatul societății	Saldo contului			380000		Detentorii . . .	Valoarea al pari al scrisurilor funciare în circulație, însă: 5% 237,614.120— 4% 30,524.920—			268139040	
Mobilier	Idem			15000		Amortisarea încas.	Saldo contului 5% 374.258.30 4% 33.724.61				407982
Biblioteca	Idem			12000		Capital social .	" " 5%	5299800			449—
Banurile societ.	Sumele datorite de proprietățile societății, însă: Breșnița, saldo contului 18.271.90 Filipeni-Stubeiana, lot. I 40.978.20 " II 40.169.35 " III 39.994.96 " V 43.666.64 Milești 100.662.66 Măzănăești 55.783.02 Jugureni 22.815.76 Grajdana 40.778.87 Doftana-Beleghet 1,282.151.92 Burdusaci-Sohodolu 69.957.93			175523	21	Capit. de rezervă	" " 5%	7657700			8040202
Anuit. împrumuturilor	Rate și resturi de rate datorite de proprietari: 7% 77.120— 5% 8,099.514.04 4% 570.729.27			8747363	31	Serv. intereselor	Valoarea cupoanelor exigibile dar neprezentate la plată: 5% 3,082.717.50 4% 353.994—				3436711
Anuit. primei 3% Debitori diverși .	Saldo contului			12498	75	Plata seris. func. eșite la sorți .	Valoarea scrisurilor neprezentate la plată din cele eșite la sorți: 5% 897.745— 4% 64.720—			**)	962465—
Cassa	" " " " " "	17910295		2789359	01	Fondul pensiu.	Saldo contului	1260580			7387
				1236949	97	Compt de diverși	Idem	1059815			976171
				2789359	01	Diverși propriet.	Idem	1464200			158746
						Creditori diverși	Idem	540000			199494
						Divid. propriet.	1897 Saldo contului 5.280.63 1898 17.925.93 1899 16.360.70 1900 46.668.81 1901 116.020.57				202256
						Dividendo	10% cuvenit membr. cons. de admin. și directorilor 89.517— 90% divid. 6% a se distribui societ. asupra ratei sem. I. 1903 și prisosul capit. de res. 805.654.84				895171
		410909495		283492425	16			410909495		283492425	16

*) Rămășițe din semestrul curent anterior LeI 3,481.447—
anterior LeI 5,815.916.81
Total LeI 8,747.868.81

*) Cupoane din semestrul curent anterior LeI 2,809.086.50
anterior LeI 627.624—
Total LeI 3,436.711.50

**) Scrisuri sczute în semestrul curent anterior LeI 696.460—
anterior LeI 266.065—
Total LeI 962.465—

CAPITAL DE REVIREMENT PE SEMESTRUL II. 1902.

DEBIT.

CREDIT.

Cupoane 5% 1 Ianuarie 1903. Val. cup. de 1 Ian. 1903, dela scris. func. 5% aflate în circulație, ale împrum. 5% realizate până la 30 Iunie 1902 precum și dela împrum. emise cu cupon suplimentar în semestrul II 1902						El însuși	Saldo contului precedent				262453	61
Cupoane 4% 1 Ianuarie 1903. Idem dela scris. funciare 4% aflate în circulațiune la 31 Decembrie 1902 și dela cele date în stingerea sem. II. 1902	5996232	50				Diverși	Anuit. impr. cu t. l. semestr. II. 1902. 5% Rata sem. II. 1902 dela împrum. 5% realizate până la 30 Iunie 1902, în care se cuprinde și saldo dela împrumuturile convertite din 7% în 5%	7256795	21			
Plata scr. func. 5%. Valoarea al pari a scrisurilor func. 5% eșite la sorți la tr. 42-a din 30 Octombrie 1902	625436		6621668	50		Idem	Anuit. impr. cu t. l. semestr. II. 1902 4% Idem dela împrumuturile 4% realizate până la 31 Decembrie 1900, data încetării emisiunii 4%	785117	53		8041912	74
Plata scr. func. 4%. Valoarea al pari a scrisurilor func. 4% eșite la sorți la tr. VII-a din 30 Octombrie 1902	1132200					Idem	Stingerea împrum. 5%. Suma încasată în număr în semestr. II. 1902, ca amortisare anticipată	2033	20			
Apunamente Suma cheltuită în semestrul II. 1902	191694		1252400			Idem	Stingerea împrumuturilor 4% Idem idem Retineri extraordinare. Suma încasată ca cheltueli de adminis. ale împrum. realizate în semestr. II. 1902	760	68			
Mărci de prezență, idem	7640					Idem	Cupou suplimentar. Valoarea cuponului de 1 Ianuarie 1903, dela împrum. realizate în semestr. II. 1902	3040	29			
Furnituri de cancelarie, idem	2767	28				Idem	Capital social 5%. Valoarea cupon. de 1 Ianuarie 1903, dela scrisurile func. 5%, aparținând capitalului social	195387	50		201221	76
Publicațiuni, idem	4924	50				Idem	Capital social 4%. Idem idem scrisurile funciare 4%	133420				
Incălzit și luminat	6526	48				Idem	Cupoane 5%. Valoarea cupoanelor de 1 Ianuarie 1893, neprezentate la plată și cari se prescriu conf. art. 119 din statute	12804				
Imprimare, idem	5798					Idem	Plata scris func. eșite la sorți. Valoarea scrisurilor funciare 5%, eșite la sorți la tragerea 22 din Octombrie 1892, neprezentate la plată, și cari se perimă	1582	50			
Fabricarea scrisurilor funciare, idem	2000					Idem	Breșnița Procente cuprinse în rata sem. II. 1902 a moșiei Breșnița	332	50		148139	
Intreținerea și mobilier nou, idem	630	85				Idem	Dob. anuit. întârziate. Suma încasată ca dobânzi la ratele întâziate în semestrul II. 1902	576	77			
Intreținerea palatului societății, idem	2373	35				Idem	Beneficii diverse Suma încasată în semestrul II 1902, ca beneficii	533975	50			
Gratificațiuni, idem	2750					Idem	Saldo contului	62234	65		596786	92
Paragraf extraordinar, idem	1479	65										
Cheltueli generale, idem	2770											
Indemnizarea cassarului, idem	600											
Posta și telegra, idem	3739	92										
Indemnități de deplasare, idem	9740	95	245434	98								
Palatul societății. Suma ce urmează a se amortisa din acest cont	10000											
Biblioteca, idem din acest cont	1243	55										
Mobilier, idem idem	3437	50	14681	05								
Capit. de res. 5%, proc. 2 1/2% acord. capit. de rezervă 5% pe semestrul al II-lea 1902	8,791	241—										
LeI 219,781.02												
Idem capit. deres. 4% la 55062 L.	1,376	65	221157	57								
Divid. 90% A se distrib. soc. ca divid. de 6% al anului 1902, asupra ratei sem. I. 1903 și prisosul capitalului de rezervă	805654	84										
Dividendul 10% cuvenit membr. consil. de administrațiune și directorilor	89517		1176329	41								
			9250513	94								

p. Președintele cons. de adminis.: I. Kalinderu.

p. Director: D. Protopopescu.

Comptabilității: I. Constantinescu.